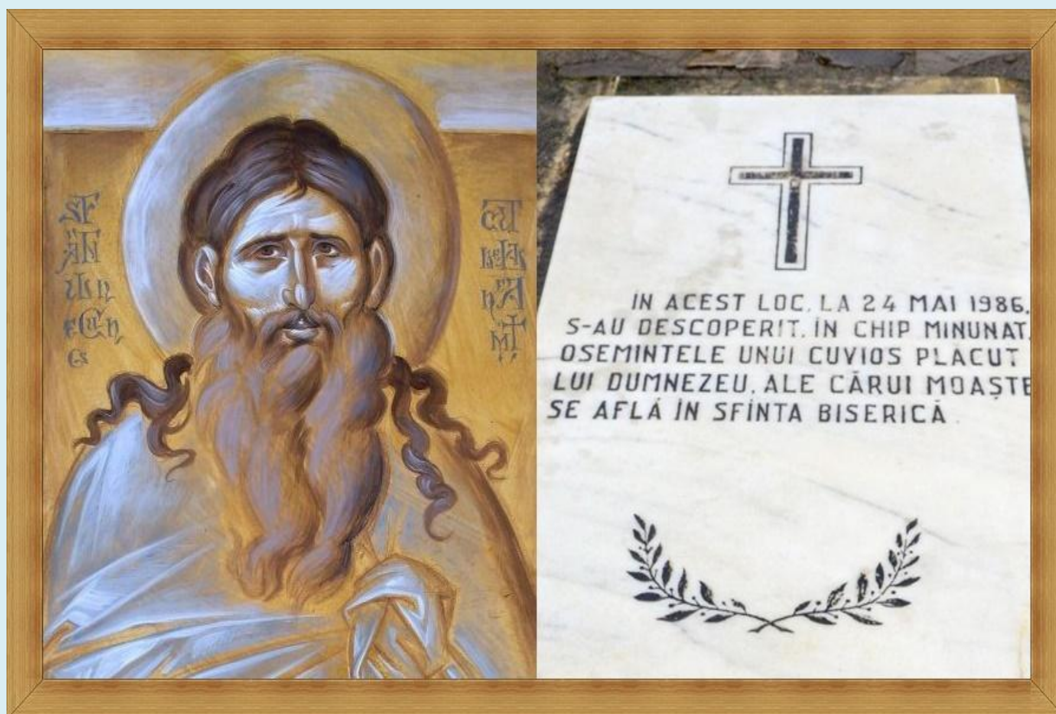
Acatistul Sfântului necunoscut de la Mănăstirea Neamţ
(24 mai)



Sfântul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ (24 mai):

https://www.academia.edu/102681599/Sf%C3%A2ntul_necunoscut_de_la_M%C4%83n%C4%83stirea_Neam%C5%A3_24_mai_?sm=b&rhid=28682698210

https://archive.org/details/sf.-necunoscut

https://www.slideshare.net/slideshow/sfantul-necunoscut-de-la-manastirea-neamt-24-mai/269552552

***

Materiale despre Sfântul necunoscut de la Mănăstirea Neamţ:

https://archive.org/details/@steaemy?query=Sf%C3%A2ntul+necunoscut+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=24+mai

&&&

Rugăciunile începătoare

În numele Tatălui, şi al Fiului şi al Sfântului Duh. Amin.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !
Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie !

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul Adevărului, care pretutindenea eşti, şi toate le implineşti, Vistierul bunătăţilor şi Dătătorule de viaţă, vino şi te sălăşluieşte întru noi, şi ne curăţeşte pe noi de toată intinăciunea, şi mântuieşte, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !
Doamne, miluieşte !

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău. Că a Ta este Împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un Milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru şi noi suntem poporul Tău, toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Uşa milostivirii deschide-o nouă,binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, că tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Crezul
Cred Într-Unul Dumnezeu, Tatăl Atoţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.
Şi întru Unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, care din Tatăl S-a născut, mai înainte de toţi vecii. Lumină din Lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, Născut, nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin care toate s-au făcut.
Care pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire.S-a pogorât din ceruri Şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Maria Fecioara Şi S-a făcut om.
Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Pilat din Pont, Şi a pătimit şi S-a îngropat.
Şi a înviat a treia zi după Scripturi .
Şi S-a suit la ceruri şi Şade de-a dreapta Tatălui. Şi iarăşi va să vină cu slavă, să judece viii şi morţii, A cărui Împărăţie nu va avea sfârşit.
Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, care din Tatăl purcede,
Cela ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, care a grăit prin prooroci.
Întru-una Sfântă Sobornicească şi apostolească Biserică,
Mărturisesc un botez întru iertarea păcatelor,
Aştept învierea morţilor şi viaţa veacului ce va să fie. Amin !

Condacul 1
Cela ce prin descoperire dumnezeiască ne-ai fost arătat ridicându-se pietrele, dar prin smerenie nu ai vrut să fii cunoscut, ca pildă de viaţă a celui ce trăieşte neştiut de oameni ne întăreşte, păzindu-ne de ispitele aduse de vrăjmaşul mântuirii noastre, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!***

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, purtătorul de grijă al mântuirii noastre, prin a sa pronie te-a dat pe tine, sfinte spre mângâierea sufletelor noastre, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că ai fost aflat în chip minunat;
Bucură-te, că pietrele cele necuvântătoare vorbesc despre sfinţenia ta;
Bucură-te, că precum pietrele de pe osemintele tale s-au ridicat, aşa şi negura păcatelor o ridici de pe sufletele noastre cu rugăciunile tale;
Bucură-te, bucuria lavrei Neamţului;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale înmoi inimile noastre de piatră;
Bucură-te, că ai fost aflat de fraţii tăi călugări;
Bucură-te, că mângâiere a adus în sufletele noastre descoperirea Sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, că în vreme de prigoană nouă spre mângâiere te-a dat Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 2-lea

Nimeni nu-ţi cunoaşte viaţa, decât Dumnezeu şi puterile nevăzute, dar sfinţenia se vădeşte prin minunile şi binefacerile care lucrează în cei ce sunt bine plăcuţi Lui. De aceea, împreună cu tine, îi cântăm lui Dumnezeu ce te-a proslăvit: ***Aliluia!***

Icosul al 2-lea

Ostenelile şi nevoinţele tale nu sunt arătate pentru a ne da pildă, ca şi noi să nu ne arătăm virtuţile noastre, pentru care îţi aducem acestea:
Bucură-te, cel ce izgoneşti necredinţa;
Bucură-te, cel ce risipeşti deznădejdea;
Bucură-te, celor întristaţi, veselie duhovnicească;
Bucură-te, mustrător celor necinstitori de cele sfinte;
Bucură-te, că pildă de smerenie ne eşti prin ascunderea în taină a numelui tău;
Bucură-te, că ne eşti întărire în nevoinţă;
Bucură-te, că ne ajuţi când suntem la îndoială;
Bucură-te, mare nădejde celor asupriţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 3-lea

Lui Dumnezeu i se aduce laudă, care te-a descoperit minunat prin negrăite judecăţi, în vreme de tulburare, nouă celor ce cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 3-lea

După ce au fost scoase din locul unde se odihneau osemintele tale, sfinte, s-au şi ascuns acestea ca o comoară de mare preţ, pentru care cântăm:
Bucură-te, că după ce s-au descoperit Sfintele tale moaşte în Paraclisul Sfântul Gheorghe au stat;
Bucură-te, că şi în tezaur ai fost dus;
Bucură-te, că împreună cu alte Sfinte moaşte la un loc ai stat;
Bucură-te, că n-ai fost găsit de duşmanii credinţei;
Bucură-te, că prin iconomia dumnezeiască şi după acestea moaştele tale au stat ascunse;
Bucură-te, că bucurie ai adus părinţilor din lavra Neamţ;
Bucură-te, că ai astupat gurile rău grăitoare;
Bucură-te, că ne ajuţi alungând de la noi deznădăjduirea;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 4-lea
Sufletul tău, sfinte, întru smerenie a plecat din trup, iar la proslăvirea ta, iarăşi întru smerenie te-ai descoperit, aducând laudă lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 4-lea
Dorind ca şi după petrecerea ta de aici să foloseşti oamenilor şi să-i mângâi în necazuri, te-ai descoperit nouă, pentru cele de laudă aducându-ţi cântări aşa:
Bucură-te, cel ce pe cei ce se nevoiesc îi sporeşti;
Bucură-te, că pe cei slabi îi întăreşti;
Bucură-te, că conştiinţele adormite la viaţă le trezeşti;
Bucură-te, liman lin în mijlocul grijilor pământeşti;
Bucură-te, rugător pentru cei în nevoi şi scârbe;
Bucură-te, că tainic ajuţi celor ce se roagă ţie;
Bucură-te, mijlocitor la Împăratul Ceresc;
Bucură-te, cel ce alini suferinţele cele greu de purtat ale inimilor îndurerate;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 5-lea
Doritor al Împărăţiei Cerurilor te-ai făcut prin virtuţi, sfinte, numai de Dumnezeu ştiute, pe care roagă-L să le dobândim şi noi, ca împreună cu tine să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 5-lea
Următor al lui Hristos te-ai făcut prin smerenie şi iubire înflăcărată, pentru care te-ai descoperit nouă, ajutor mântuirii noastre făcându-te, pentru care zicem acestea:
Bucură-te, că te milostiveşti pentru cei fără ajutor;

Bucură-te, lecuire sfântă adusă celor ce cu evlavie sărută Sfintele tale moaşte;
Bucură-te, bucuria celor ce te cinstesc;
Bucură-te, izbăvire grabnică, atunci când ajutorul omenesc este deşert;
Bucură-te, împreună locuitor cu îngerii;
Bucură-te, căci ai moştenit viaţa cea adevărată;
Bucură-te, că pe noi din prăpastia lumii şi a plăcerilor ne tragi, povăţuindu-ne către limanul ceresc;
Bucură-te, că nu uiţi pe fraţii tăi ce sunt în neputinţă;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 6-lea
Vieţuind în această vale a plângerii cu viaţă plăcută lui Dumnezeu, te-ai făcut moştenitor bunătăţilor celor nepieritoare, pentru care roagă-te lui Dumnezeu pentru noi, ca împreună cu tine să cântăm în Împărăţia lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Icosul al 6-lea
Bine ai ştiut, binecuvântate, a-ţi cârmui corabia sufletului şi a înainta spre limanul păcii, Hristos pentru care cântare aducem:
Bucură-te, că pe cei ce-ţi slujesc de mari daruri îi învredniceşti;
Bucură-te, că eşti ocrotitor al acestei Lavre;
Bucură-te, că nimic nu te-a împiedicat să te faci plin de Duhul Sfânt;
Bucură-te, că nu laşi neascultate rugile noastre;
Bucură-te, că la limanul lin, Hristos ai ajuns;
Bucură-te, că de ispitele veacului acesta ne aperi;
Bucură-te, că te milostiveşti de ale noastre neputinţe;
Bucură-te, că Sfintele tale moaşte pe draci îi ard;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 7-lea
Fiind plin de iubire şi milostivire faţă de noi, ne rugăm ţie să ne învrednicim ca împreună cu tine să cântăm, în lăcaşurile cele de sus lui Dumnezeu, cântarea: ***Aliluia!***

Icosul al 7-lea
Nici unul dintre cei ce se închină ţie cu credinţă nu rămâne necercetat, ci le dăruieşti cele de folos. Cerând ca şi pe noi să nu ne treci cu vederea, acestea cu umilinţă cântăm:
Bucură-te, că mulţi ţinuţi de boli şi care cu credinţă s-au rugat la sfintele tale moaşte, vindecare au dobândit;

Bucură-te, că pe femeia care o părticică din sfintele tale moaşte a îndrăznit să ia la smerenie o ai adus;
Bucură-te, iertător celor ce se pocăiesc din inimă pentru greşelile lor;
Bucură-te, veselia pelerinilor din toată lumea;
Bucură-te, că şi celor păcătoşi le îngădui să sărute sfintele tale moaşte;
Bucură-te, mir de mult preţ, ce umpli de bună mireasmă duhovnicească biserica Neamţului;
Bucură-te, podoaba cea de nepreţuit a Bisericii;
Bucură-te, că întru tine se bucură săracii şi cei lipsiţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 8-lea
Noi cei căzuţi în grea deznădejde din pricina necazurilor ce ne apasă, rugându-ne la tine, sfinte, am căpătat întărire şi mângâiere cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 8-lea
Prea slăvită descoperirea ta pe cei credincioşi a umplut de bucurie, iar pe cei necredincioşi a amuţit, îndemnând pe toţi a cânta:
Bucură-te, mustrător al necredincioşilor;
Bucură-te, cel ce vădeşti reaua credinţă;
Bucură-te, că prin această minune Biserica s-a întărit;
Bucură-te, ajutorul celor ce conduc;
Bucură-te, bucuria credincioşilor prigoniţi;
Bucură-te, ruşinarea necredincioşilor prigonitori;
Bucură-te, încredinţarea celor ce stau la îndoială;
Bucură-te, îndemn la sfinţenie în zilele noastre;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 9-lea
Împreună cu îngerii, sfinte negrăit te desfătezi cântând Părintelui Ceresc cântare sfântă: ***Aliluia!***

Icosul al 9-lea
Ca un părinte ne eşti, fericite, iar noi, fii tăi duhovniceşti, cerând purtarea ta de grijă, îţi aducem din inimă acestea:
Bucură-te, părinte duhovnicesc;
Bucură-te, avvă al Neamţului;
Bucură-te, cel ce pe calea cea aspră ai călătorit;
Bucură-te, mult rugătorule;
Bucură-te, mângâierea noastră în necazuri;

Bucură-te, duhovnicesc părinte la care alergăm în nevoie;
Bucură-te, Siluam al Duhului Sfânt către care alergăm neîncetat;
Bucură-te, doctor ce nu ceri arginţi, ci credinţă şi lacrimi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 10-lea
Mijloceşte pentru noi nevrednicii, care suntem cuprinşi de ispitele veacului acesta, ca lui Dumnezeu cu nădejde şi credinţă să-i cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 10-lea
Multe sunt cursele vrăjmaşului, dar tu, sfinte, care le-ai biruit pe toate aceste înşelăciuni ale mele, auzi de la noi acestea:
Bucură-te, biruitorule al lumii şi al demonilor;
Bucură-te, că bine te-ai nevoit;
Bucură-te, sfinte al dreptei credinţe;
Bucură-te, plinule de smerenie;
Bucură-te, de Duh Sfânt purtătorule;
Bucură-te, slăvitorule al Sfintei Treimi;
Bucură-te, luminarea minţilor întunecate;
Bucură-te, dătătorule de binecuvântare;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 11-lea
Binefacerile pe care le reverşi asupra noastră prin diferite căi, sunt ca un imn închinat Sfintei Treimi, căreia cu mulţumire cântăm: ***Aliluia!***

Icosul al 11-lea
Luminează-ne pe noi, sfinte, alungând negura şi ne întăreşte pe piatra credinţei, pentru care-ţi cântăm:
Bucură-te, dezlegătorul nelămuririlor;
Bucură-te, că şi trupul ţi l-ai sfinţit;
Bucură-te, că eşti împăciuitor celor certaţi;
Bucură-te, că linişte aduci în sufletele tulburate;
Bucură-te, dumnezeiască înţelegere;
Bucură-te, că pe viclenii draci i-ai ars cu rugăciunile tale;
Bucură-te, că toate acestea nouă nevrednicilor ni le dăruieşti;
Bucură-te, lauda creştinilor asupriţi;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 12-lea

Harul pe care de la Dumnezeu îl reverşi nouă, cu dragoste şi mulţumire îl primim noi toţi, care alergăm către mijlocirea ta cântând: ***Aliluia!***

Icosul al 12-lea

Doxologii înalţă Ceata sfinţilor către Domnul, bucurându- se că nu ai uitat această lume întunecată de păcat, dăruindu- te pe tine nouă, binecuvântate, care te cinstim aşa:
Bucură-te, îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, sprijinul celor obosiţi;
Bucură-te, milă bogată;
Bucură-te, pocăinţă bine primită;
Bucură-te, ocrotitorul Moldovei;
Bucură-te, povăţuitorul călugărilor;
Bucură-te, că necunoscut eşti în cununa sfinţilor de la Neamţ;
Bucură-te, iubitorule de Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul al 13-lea (de 3 ori)

Ca fulgerul rugăciunile tale, sfinte stârpesc lucrările demonilor, iar smerenia ta ne povăţuieşte spre locaşurile cereşti, la care ajungând împreună cu tine, să-i cântăm lui Dumnezeu: ***Aliluia!***

Se zice iarăşi:

Icosul 1

Făcătorul îngerilor şi al oamenilor, purtătorul de grijă al mântuirii noastre, prin a sa pronie te-a dat pe tine, sfinte spre mângâierea sufletelor noastre, pentru care îţi cântăm:
Bucură-te, că ai fost aflat în chip minunat;
Bucură-te, că pietrele cele necuvântătoare vorbesc despre sfinţenia ta;
Bucură-te, că precum pietrele de pe osemintele tale s-au ridicat aşa şi negura păcatelor o ridici de pe sufletele noastre cu rugăciunile tale;
Bucură-te, bucuria lavrei Neamţului;
Bucură-te, cel ce cu rugăciunile tale înmoi inimile noastre de piatră;
Bucură-te, că ai fost aflat de fraţii tăi călugări;
Bucură-te, că mângâiere a adus în sufletele noastre descoperirea Sfintelor tale moaşte;
Bucură-te, că în vreme de prigoană nouă spre mângâiere te-a dat Dumnezeu;
Bucură-te, Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!

Condacul 1
Cela ce prin descoperire dumnezeiască ne-ai fost arătat ridicându-se pietrele, dar prin smerenie nu ai vrut să fii cunoscut, ca pildă de viaţă a celui ce trăieşte neştiut de oameni ne întăreşte, păzindu-ne de ispitele aduse de vrăjmaşul mântuirii noastre, pe noi cei ce-ţi cântăm: ***Bucură-te Sfinte al lui Dumnezeu care pentru a noastră mântuire tainic te rogi!***

Rugăciune

Sfinte al lui Dumnezeu, cela ce în chip minunat te-ai descoperit nouă păcătoşilor, dar care prin negrăitele judecăţi ale lui Dumnezeu nu-ţi cunoaştem numele, acum venim şi cădem rugându-te pe tine, ca cel ce eşti prieten al adevăratului Mântuitor, mijloceşte pentru noi în ceasul acesta de grea încercare, şi precum în timp de prigoană te- ai făcut cunoscut aşa şi acum în timp de grea încercare sufletească ajută-ne nouă ca să putem birui în această luptă, unde demonii, lumea şi patimile noastre s-au ridicat ca să ne dărâme la pământ, să ne calce în picioare şi să ne despartă de bunul nostru Mântuitor; îndură-te cum se cuvine Sfinţilor şi ne ridică pe piatra credinţei şi ne dă smerenie în gânduri şi nu ne lăsa până în sfârşit. Iar acestei Lavre în care bine ai voit să te descoperi fii mijlocitor înaintea tronului Sfintei Treimi, ca să i se dea ei oameni duhovniceşti pentru a ocârmui această corabie la limanul Vieţii veşnice şi ca noi toţi împreună cu tine să slăvim pe PreaSfânta Treime în vecii vecilor. Amin!

A doua rugăciune către Sfântul necunoscut

Sfinte al lui Dumnezeu, cela ce porunca iubirii ai păzit-o, prin care sfinţenia ai dobândit, aşa şi noi urmându-ţi exemplul pe cât putem, te rugăm pentru robii lui Dumnezeu (n) care sunt în necazuri sufleteşti şi trupeşti, ca mijlocind pentru ei să se facă moştenitori ai Împărăţiei Cereşti. Amin!

Arhim. Ioanichie Bălan - Patericul mănăstirilor nemţene - Un sfânt român anonim de la Mănăstirea Neamţ (secolul XIV)

Prima închegare de viaţă monahală organizată în vatra Mănăstirii Neamţ a avut loc la începutul secolului XIV, datorită întâiului egumen cunoscut al lavrei, anume ieroschimonahul Gherman (1320-1362), care adună pe sihaştrii nevoitori aici într-o obşte de sine-stătătoare. Înainte de el, sihaştrii nemţeni duceau viaţă pustnicească idioritmică, despre care se ştie foarte puţin.

În a doua jumătate a secolului XIV, viaţa duhovnicească din Mănăstirea Neamţ ia o amploare mult mai mare, încât primii domni muşatini sunt îndemnaţi să zidească aici o biserică de piatră, cu hramul Înălţarea Domnului.

Numărul mare de morminte monahale, majoritatea din secolul XIV, situate în jurul primei biserici muşatine, ca de altfel în toată incinta Mănăstirii Neamţ, dovedeşte cu prisosinţă cât de intensă era viaţa călugărească în această vatră străbună. Unele dintre aceste morminte se află chiar sub temeliile bisericii voievodale zidite de Ştefan cel mare, în anul 1497. Altele sunt sub chiliile din incintă, iar altele, ceea ce este şi mai concludent, se află sub pavajul ce duce la uşa bisericii voievodale din 1497. Aceasta dovedeşte că mormintele sunt mai vechi decât biserica.

Întrucât multe dintre osemintele monahilor din incintă nu posedă tradiţionalele cărămizi cu numele şi data morţii lor, este dificil să se stabilească precis identitatea şi frecvenţa vieţii monahale aici, pe epoci. Unul Dumnezeu ştie câte moaşte sfinte de cuvioşi monahi nemţeni se află în acest cimitir călugăresc, unic de altfel în ţara noastră.



Detaliu dintr-un mormânt, cu craniul unui monah aşezat pe tradiţionala cărămidă cu numele său

Sfinţenia vieţii călugărilor nemţeni din secolul XIV o dovedeşte cu prisosinţă recenta descoperire prin minune dumnezeiască a moaştelor unui sihastru sfânt din această epocă, aflate chiar sub pavajul central ce duce la biserică. Acest fapt s-a petrecut în zilele de 24-26 mai 1986, când s-a observat că la jumătatea distanţei dintre clopotniţă şi biserică, pavajul gros de piatră şi ciment s-a ridicat circa 30 cm pe dimensiunea unui mormânt, în chip miraculos.

Săpându-se cu atenţie, la 1,5 metri adâncime s-a aflat trupul proslăvit şi înmiresmat al unui călugăr cu viaţă sfântă din secolul XIV, aşezat aici înainte de zidirea bisericii voievodale şi a pavajului. Osemintele, galbene şi bine mirositoare, erau încă legate între ele şi prezentau toate condiţiile cerute moaştelor de către canoanele Bisericii Ortodoxe.

După deshumare, osemintele aflate s-au aşezat într-un sicriu şi s-au depus în biserică de către obştea călugărilor nemţeni, în sunetul clopotelor, cu toată evlavia şi rânduiala cuvenită.

Vestea descoperirii acestor sfinte moaşte s-a răspândit imediat în toată ţara. Încă din seara zilei de luni, 26 mai, noaptea şi mai ales în zilele următoare veneau sute de pelerini, ţărani, orăşeni şi intelectuali să se închine la sfintele moaşte. Mai întâi aprindeau lumânări în jurul mormântului şi făceau metanii cu lacrimi de bucurie, că ne-a descoperit Dumnezeu un sfânt nou rugător al neamului nostru. Apoi intrau în biserică şi se rugau cu mare credinţă şi emoţie la sfintele moaşte şi la icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului, cerându-le ajutor ceresc şi dând slavă lui Dumnezeu pentru toate, căci au văzut o aşa de mare minune în România de astăzi. Până acum nu se ştie numele cuviosului aflat la Mănăstirea Neamţ.

Iată câţi sfinţi necunoscuţi ascunde încă pământul sfânt al ţării noastre!

Notă de subsol: Primele semne miraculoase de ridicare a pavajului s-au observat sâmbătă, 24 mai 1986. Ele s-au repetat până luni, 26 mai, când s-a hotărât de stareţul Mănăstirii Neamţ, arhim. Efrem Chişcariu, să se sape sub pavaj. După depunerea moaştelor în biserică s-a întocmit un act oficial în legătură cu această minune, care se păstrează în arhiva mănăstirii. După două zile, autorităţile locale au oprit pelerinajul la Neamţ şi au turnat beton peste mormântul sfântului.

(Patericul mănăstirilor nemţene, Arhim. Ioanichie Bălan, Editura Trinitas, Iaşi, 2001, pag 18-19)